

ESTADA ERASMUS 2010 – VIA UNIVERSITY COLLEGE

- ÅHRUS, DINAMARCA -

MARC CASALS, 3r de Magisteri d'Educació Física, UdL

L'experiència de marxar a un país estranger ha estat força interessant. A continuació destaco els aspectes més rellevants i que els futurs estudiants Erasmus poden trobar útils.

Vaig arribar a l'aeroport d'Åhrus el 16 d'agost del 2010 després d'un vol d'unes tres hores i mitja des de Barcelona. Un cop allí, vaig agafar un autobús que em portà directament al centre de la ciutat, on m'estava esperant la Laura, la noia que faria d'enllaç amb la universitat local i m'ajudaria a integrar-m'hi. De la mateixa manera, la majoria de companys també tenien la seva persona de contacte, que acostumava a ser un alumne de la universitat de destí i feia de suport, sobretot els primers dies que és quan tots anàvem més perduts.

El primer que em va sorprendre d'aquella ciutat va ser la quantitat d'autobusos i bicicletes que circulaven pels carrers en relació amb la poca quantitat de cotxes. Al cap de dos dies ja van començar les classes. A tots els estudiants Erasmus de Magisteri d'Educació Física (el que ells anomenen "Laeruddannelsen") ens havien agrupat en un grup juntament amb quatre o cinc estudiants locals. Les classes eren íntegrament en anglès i amb un alt component pràctic.

Aquest punt m'agradaria remarcar-lo ja que vaig passar poques hores dins de les aules i moltes a l'exterior. Sembla que aquí tenim identificat que molt temps asseguts és sinònim de bons resultats acadèmics i tenint en compte la posició que ocupa cada país en els informes PISA potser caldria replantejar-se alguns aspectes del nostre sistema.

A la VIA University College, que és la universitat on vaig estar, es funcionava d'aquesta manera. Fins i tot una assignatura anomenada Outdoor Activity era gairebé tota a l'exterior amb excursions en bicicleta, a peu, campionat de criquet i acampada al bosc inclosa.

Naturalment, d'altres matèries requerien estar en una aula com anglès o el curs introductori de danès, però no es feien gens pesades perquè es tractava de poques hores setmanals.

A més, als estudiants se'ns donava molt bon tracte des de la Universitat. Hi havia gran disposició per part del personal docent i administratiu així com dels estudiants natiu, que no dubtaven a fer-nos un cop de mà fins i tot abans de demanar-ho. En aquest sentit, em va agradar com ens incloïen en totes les activitats i ens invitaven a les diferents festes que

organitzaven. Recordo gratament, els últims dies; vam celebrar el Nadal amb ells: ens van ensenyar un joc tradicional amb daus on tots ens havien comprat regals i a cadascú li'n tocava un.

Deixant l'àmbit acadèmic a una banda, la major part del temps el vaig passar a la residència d'estudiants on estava allotjat, un complex força gran als afores de la ciutat. Vaig apreciar que la majoria d'*immigrants* (nosaltres inclosos) estàvem instal·lats en aquesta zona i em sorprenia cada vegada que pujava en un autobús en direcció al centre com disminuïa la proporció d'individus de pell fosca respecte dels rossos, sent que eren els que predominaven en les últimes parades. Amb això no vull donar a entendre que se'ns tractés malament ni discriminés perquè en cap moment vaig notar la més mínima mostra de rebuig, però sí que es notava com es concentraven els estrangers als afores.

Els dies de festa eren força diferents als d'aquí, ja que s'acostuma a sortir després de sopar i a la una o les dues de la nit ja era casa, exceptuant quan sortíem pel centre i llavors es feia un horari més similar al nostre. Les possibilitats per desplaçar-se de nit eren normalment a base d'autobús fins a les tres de la matinada aproximadament, però en les festes en residències properes la millor opció era la bicicleta (disposen de grans carrils sempre en bones condicions; fins i tot en ocasions de fortes nevades hi havia una màquina llevaneu específica).

Vull comentar un últim punt i aquest de caire més negatiu.

Com que vaig marxar a Dinamarca al primer quadrimestre, vaig haver de realitzar les pràctiques al segon i, per tant, fins al setembre no em vaig poder avaluar. Això significa que no m'he pogut apuntar a les llistes d'Ensenyament com la resta de companys i no ho podré fer fins al febrer (si les obren) o fins al juny de l'any vinent. No sé com queda aquest aspecte amb el nou pla però és recomanable triar l'estada en un país que permeti fer-ho al segon semestre i així acabar la carrera al juny.

Això no obstant, i si no hi ha cap més alternativa, l'espera val la pena ja que és una experiència inoblidable.

Per acabar us deixo un petit recull de fotografies. Es pot veure la localització de la ciutat, la bandera, una perspectiva de Copenhage, la capital, des d'una de les torres més altes, algunes de les activitats que fèiem a l'exterior, una foto de l'equip de criquet i de l'acampada. També apareix el gimnàs de què disposava la universitat i l'ambient que s'hi vivia.

Com podeu imaginar, vaig passar uns mesos fantàstics i no dubtaria a tornar-hi.

